

ROZTRĄCIĆ SIĘ (4) *vb pf*

Zawsze się.

rof- (3), roz- (1).

o jasne.

inf roztrącić się (1). ◇ *fut 3 sg* roztrąci się (1). ◇ *3 pl* roztrącą się (1). ◇ *praet 2 sg m* roztrąciłeś się (1). ◇ [3 *sg m* roztrącił się.]

Sł stp s.v. roztrącić, *Cn*, *Linde brak*.

Rozbić się, rozpaść się, pogruchotać się (4) : Otho obłoki od wŃchodu flońcá/ y od pułnocy/ aż do południá/ y oblicze ich groźne bárzo/ pełne gniewu y burze/ y roftrącá fie Ńpołu [*collident se invicem*]/ á Ńtrącá gwiazdę mnogą ná ziemię *Leop 4.Esdr 15/34*.

Przen (1) : á źdrzeiemy iáko iábłká Ńlodkie ná drzewie/ áno iedny głodzą oŃy/ drugie czyrw gryzie/ trzecie fie też vrwawŃzy roŃpádnie. Tákże też [...] niewiemy kiedy fie vrwawŃzy roŃtrącić mamy *RejZwierc 115*.

a. *Zranić się, doznać urazu od uderzenia* (2) : Téż y wewnątrz krewŃye zŃiáda iáko y w Ńiniáłym mieŃtcu ná wirzchu/ gdy Ńye kto roŃtrąci/ vrázi/ álbo zbit będzie/ co poŃpolicie náŃzy polacy vrázem zową. *SienLek 148v*; [a thedy przybyezawŃi yeden mayącz zyelazną rękawyczę vderzył pana Iezufza myędzy oczy az padł nawznak daleko y roŃtrączył Ńzye *RozmyŃlDomin 42*; drudzy z domów wierzchów, które tam [*w Egipcie*] barzo wysokie, to skaczą w wodę; dziw, że się nie roztrącą *RadzPodróż 158*].

roztrącić się od czego (1): y zepchnęli cię z onégo wŃchodu/ áżeŃ padł ná ziemię/ y roztrąciłeś fie niewinny báránku Pánie Iezu KryŃte/ od onégo Ńrogiégo vpádnienia ná ziemię. *SiebRozmyŃl C*.

Synonimy: *potłuc się, potrzaskać się, rozbić się*.

Formacje współrdzenne cf TRĄCIĆ.